

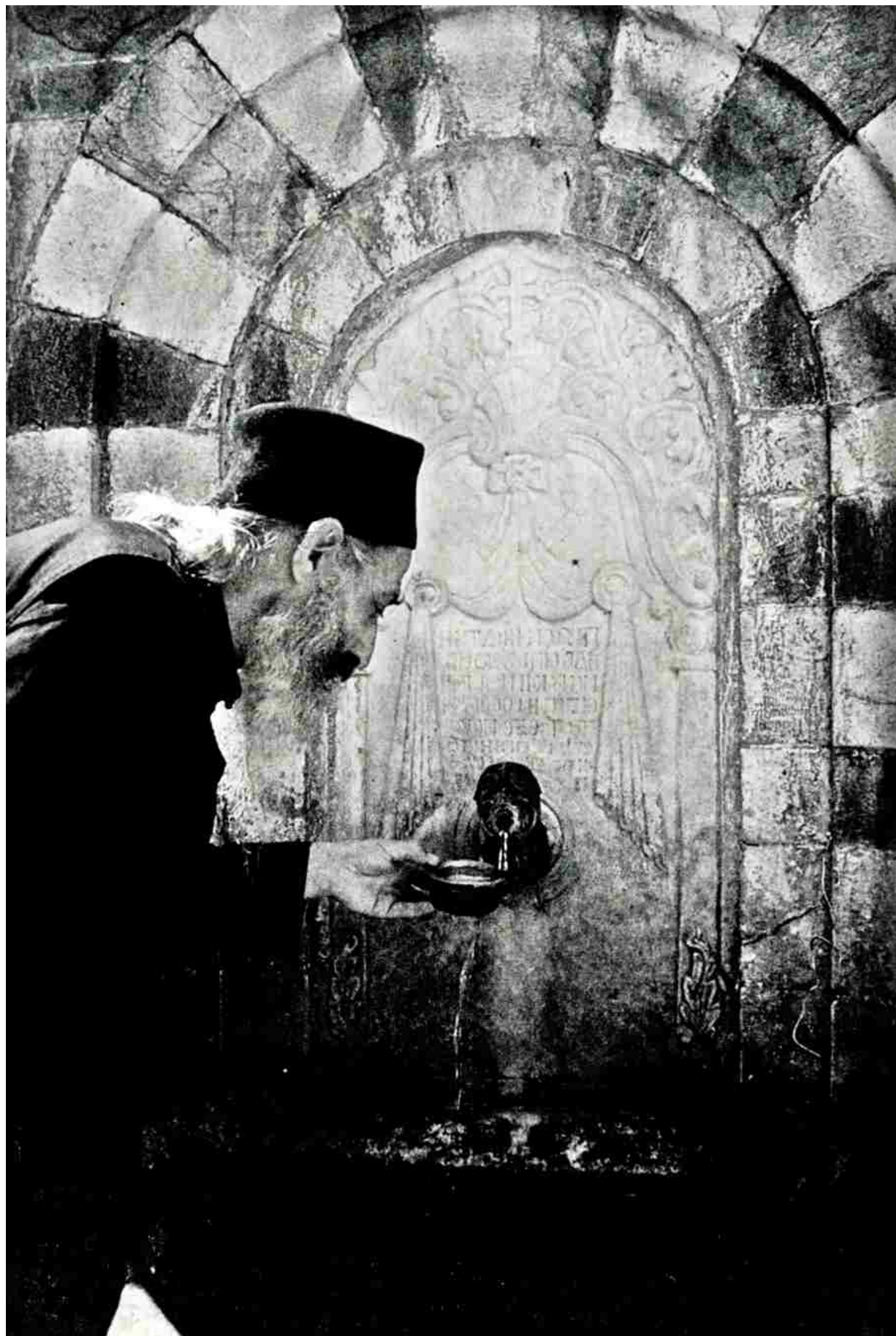
20 Ιουνίου 2015

Ιερομόναχος Παύλος Αγιοπαυλίτης (1939 -20 Ιουνίου 1995)

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

Ο κατά κόσμον Κωνσταντίνος Ηλία Καρασάββας γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αίγυπτου το 1939. Σπούδασε στην Ανώτερα Σχολή Ηλεκτρολογίας και Μηχανολογίας του Πανεπιστημίου Ρώμης της Ιταλίας. Προσήλθε στην ιερά μονή Αγίου Παύλου το 1963. Εκάρη μοναχός το 1964. Τη μονή της μετάνοιάς του αγάπησε ένθερμα και διακόνησε άοκνα, ταπεινά και αθόρυβα. Τον γνωρίσαμε και ωφεληθήκαμε από τη μετριοφρο-σύνη του και την καταδεκτικότητά του. Χειροτονήθηκε διάκονος και πρεσβύτερος το 1965.

Γράφαμε τότε: «Υπήρξε προϊστάμενος της μονής, τακτικός εφημέριος, αγαπητός αδελφός, κατηρτισμένος ιερομόναχος και πιστός στο ορθόδοξο φρόνημα και το αγιορείτικο ήθος. Η ξαφνική εκδημία του λύπησε τους πολλούς που τον εκτιμούσαν και τον αγαπούσαν για την αρετή του».

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 20.6.1995. Στη νεκρολογία του ο σεβαστός ηγούμενος Παρθένιος, μεταξύ άλλων ανέφερε: «Παρέδωκεν εαυτόν εις την ολοπρόθυμον διακονίαν, Θεού τε και ανθρώπων, υπηρετήσας το άγιον θυσιαστήριον επί τριάκοντα συναπτά έτη. Είναι βεβαίως γνωστή εις όλους η επί καθημερινής βάσεως ζέσις του προς τέλεσιν της θείας Λειτουργίας, εις την οποίαν “προσεκόμιζεν”, πάντοτε δασιλώς, υπέρ πάσης ψυχής θλιβομένης τε και καταπονούμενης, ως φιλεύσπλαχνος. Πάντοτε πράος, πάντοτε ατάραχος, ηξιώθη να διακονήση την Εκκλησίαν του Θεού, και εκ του υπουργήματος του Εξομολόγου-Πνευματικού πατρός, αναπαύσας πολλούς πιστούς εν τω επιτραχηλίω αυτού, και εκ της διοικητικής θέσεως του Προϊσταμένου και του Επιτρόπου εν τη Ιερά Μονή ταύτη. Ούτω ειρηνικώς μετέβη προς Κύριον, μόλις τον εκάλεσεν. Και αν βεβαίως ανθρωπίνως λυπούμεθα νυν, διά την στέρησιν και τον χωρισμόν του αδελφού ήμών, έχομεν όμως χρηστάς ελπίδας, προς τον Πανάγαθον Θεόν ημών, προς την Κυρίαν ήμών Θεοτόκον, προς τους Αγίους Αγιορείτας Πατέρας, ότι η μακαρία αυτού ψυχή μετέβη εν χώρα ζώντων».

Σε επιστολή του, το 1990, προς ένα φιλομόναχο νέο, έγραφε, μεταξύ άλλων: «Μεγάλη ψυχική ωφέλεια θα έχετε αν λέτε καθημερινά τους Χαιρετισμούς. Όμοίως και η ανάγνωση του Θεοτοκαρίου είναι καλή συνήθεια, την οποία η Παναγία μας αμείβει με την προστασία της σε δύσκολες στιγμές. Επίσης και η αδιάλειπτη προσευχή του Κυρίου και η μελέτη πνευματικών πατερικών βιβλίων μεγάλη βοήθεια παρέχει στην ψυχή. Χρειάζεται όμως βία, γιατί ο εχθρός μας διάβολος μας απασχολεί με πάρεργα και κάνει το παν για να μας εμποδίση από το κυρίως έργο της ψυχής, που είναι η ευχή και μελέτη του νόμου του Θεού, απαραίτητη για τη σωτηρία μας, που είναι και ο προορισμός του ανθρώπου στη

γη... Τελικά η ταπείνωση και επιμονή θα νικήσει, θα κάμψει την ευσπλαχνία του Κυρίου και η εξομολόγηση σε καλό πνευματικό καταισχύνει τον εχθρό μας και ταπεινώνει τον εγωισμό. Εύχομαι καλή επιτυχία. Τα ονόματά σας έγραψα στο δίπτυχό μου και ευχαρίστως τα μνημονεύω».

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Άγιου Παύλου. Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Ανεπαύθησαν εν Κυρίω οι Αγιορείτες, Πρωτάτον 54/1995, σσ. 546-547. Παρθενίου Αγιοπαυλίτου αρχιμ., Ιερομόναχος Παύλος Αγιοπαυλίτης, Πρωτάτον 56/1995, σσ. 601-602. Παύλου Αγιοπαυλίτου ιερομ., Επιστολή περί πνευματικής ζωής, Πρωτάτον 56/1995, σσ. 603-604.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β' - 1956-1983, σελ. 1394-1397, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*

<http://bitly.com/1BtbUbn>